

παρισταμένης της: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(Υπόθεση C-267/17)

Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

κατά

Kreis Heinsberg

παρισταμένης της: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές, δεν εφαρμόζεται στην απευθείας ανάθεση δημοσίων συμβάσεων για την παροχή υπηρεσιών επιβατικών μεταφορών με λεωφορείο οι οποίες δεν λαμβάνουν μορφή συμβάσεων παραχώρησης υπηρεσιών κατά την έννοια των οδηγιών 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2014, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, και της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

(¹) EE C 283 της 28.8.2017.

EE C 169 της 14.8.2017

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim κ.λπ. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) κατά Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland κατά Taus Magamadov (C-438/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-297/17, C-318/17, C-319/17 και C-438/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Απόρριψη από τις αρχές ενός κράτους μέλους αιτήσεως ασύλου ως απαράδεκτης λόγω της προηγούμενης χορηγήσεως επικουρικής προστασίας εντός άλλου κράτους μέλους — Άρθρο 52 — Πεδίο εφαρμογής *ratione temporis* της οδηγίας αυτής — Άρθρα 4 και 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συστημικές ελλείψεις της διαδικασίας ασύλου σε αυτό το άλλο κράτος μέλος — Συστηματική απόρριψη των αιτήσεων ασύλου — Πραγματικός και αποδεδειγμένος κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως — Συνθήκες διαβιώσεως των δικαιούχων επικουρικής προστασίας στο εν λόγω κράτος)

(2019/C 187/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Bundesrepublik Deutschland (C-438/17)

κατά

Bundesrepublik Deutschland (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 52, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να προβλέψει την άμεση εφαρμογή της διατάξεως του εθνικού δικαίου η οποία μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη του την παράγραφο 2, στοιχείο α', του άρθρου 33 της εν λόγω οδηγίας επί των αιτήσεων ασύλου επί των οποίων δεν έχει ακόμη εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, οι οποίες υποβλήθηκαν πριν από την 20ή Ιουλίου 2015 και πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω εθνικής διατάξεως. Αντιθέτως, μια τέτοια άμεση εφαρμογή αντιβαίνει στο εν λόγω άρθρο 52, πρώτο εδάφιο, ερμηνεύόμενο υπό το πρίσμα ιδίως του εν λόγω άρθρου 33, στην περίπτωση κατά την οποία τόσο η αίτηση ασύλου όσο και το αίτημα εκ νέου αναλήψεως υποβλήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2013/32 και, σύμφωνα με το άρθρο 49 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, εξακολουθούν να εμπίπτουν πλήρως στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας.
- 2) Σε περίπτωση όπως επίμαχη στο πλαίσιο των υποθέσεων C 297/17, C 318/17 και C 319/17, το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να απορρίπτουν αίτηση ασύλου ως απαράδεκτη βάσει της παραγράφου 2, στοιχείο α', του εν λόγω άρθρου 33, χωρίς να πρέπει ή να μπορούν να προσφύγουν κατά προτεραιότητα στις διαδικασίες αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως που προβλέπει ο κανονισμός 604/2013.
- 3) Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εμποδίζει την εκ μέρους κράτους μέλους άσκηση της παρεχόμενης από την εν λόγω διάταξη δυνατότητας απορρίψεως ως απαράδεκτης μιας αιτήσεως περί χορηγήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα για τον λόγο ότι έχει ήδη χορηγηθεί στον αιτούντα επικουρική προστασία από άλλο κράτος μέλος, όταν οι προβλεπόμενες συνθήκες διαβιώσεως που θα αντιμετωπίσει ο αιτών ως δικαιούχος επικουρικής προστασίας σε αυτό το άλλο κράτος μέλος δεν θα τον εκθέσουν σε σοβαρό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το γεγονός ότι οι δικαιούχοι μιας τέτοιας επικουρικής προστασίας ουδόλως λαμβάνουν, στο εν λόγω κράτος μέλος, παροχές προς εξασφάλιση της στοιχειώδους διαβιώσεως ή λαμβάνουν αισθητά πιο περιορισμένες παροχές τέτοιου είδους σε σύγκριση με τις παροχές άλλων κρατών μελών, χωρίς εντούτοις η μεταχείρισή τους να διαφέρει από εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του κράτους μέλους αυτού, μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση ότι ο αιτών αυτός θα εκτεθεί εντός του κράτους μέλους αυτού σε τέτοιον κίνδυνο μόνον εάν η κατάσταση αυτή έχει ως συνέπεια να περιέλθει ο αιτών, λόγω της ιδιαίτερας ευάλωτης θέσεώς του, ανεξαρτήτως της θελήσεώς του και των προσωπικών του επιλογών, σε κατάσταση έσχατης υλικής στερήσεως.

Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους άσκηση της ίδιας αυτής δυνατότητας, όταν η διαδικασία ασύλου στο άλλο κράτος μέλος που έχει χορηγήσει επικουρική προστασία στον αιτούντα καταλήγει στη συστηματική απόρριψη, χωρίς πραγματική εξέταση, της αιτήσεως για τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα σε αιτούντες διεθνή προστασία οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα κεφάλαια II και III της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας.

(¹) ΕΕ C 309 της 18.9.2017.

ΕΕ C 347 της 16.10.2017.